

Lamentații

¹ Cum șade singuratică cetatea, care era plină de popor! Cum a devenit ea ca o văduvă! Ea, care era mare printre națiuni și prințesă printre provincii, cum a ajuns să plătească tribut!

² Ea plânge amarnic noaptea și lacrimile ei îi sunt pe obraji; printre toți iubiții ei, nu are pe nimeni să o mângâie; toți prietenii ei s-au purtat cu perfidie cu ea, i-au devenit dușmani.

³ Iuda a mers în captivitate din cauza necazului și din cauza grelei servitudini; el locuiește printre păgâni, nu găsește odihnă; toți persecutorii lui l-au ajuns între strâmtori.

⁴ Căile Sionului jelesc, pentru că nimeni nu vine la sărbătorile solemne; toate porțile lui sunt pustiite; preoții lui suspină, fecioarele lui sunt chinuite și el este în amărăciune.

⁵ Potrivnicii lui sunt cei dintâi, dușmanii lui prosperă, pentru că DOMNUL l-a chinuit din cauza mulțimii fărădelegilor lui; copiii lui au mers în captivitate înaintea dușmanului.

⁶ Și de la fiica Sionului a plecat toată frumusețea ei; prinții ei au devenit ca cerbii care nu găsesc pășune, și au fugit fără putere înaintea urmăritorului.

⁷ Ierusalimul și-a amintit în zilele chinuirii lui și a nenorocirilor lui, de toate lucrurile lui plăcute, pe care le-a avut în zilele din vechime, când poporul lui a căzut în mâna dușmanului și nimeni

nu l-a ajutat; potrivnicii l-au văzut și i-au batjocorit sabatele.

⁸ Ierusalimul a păcătuit greu, de aceea el este îndepărtat; toți care l-au onorat îl disprețuiesc, pentru că i-au văzut goliciunea; da, el suspină și se întoarce cu spatele.

⁹ Murdăria lui este în poalele lui; nu și-a amintit de sfârșitul lui; de aceea s-a coborât minunat; nu avea mângâietor. DOAMNE, privește nenorocirea mea, pentru că dușmanul s-a înălțat pe sine însuși.

¹⁰ Potrivnicul și-a întins mâna peste toate lucrurile lui plăcute, pentru că el a văzut că păgânii au intrat în sanctuarul său, despre care tu ai poruncit ca ei să nu intre în adunarea ta.

¹¹ Tot poporul lui suspină, ei caută pâine; și-au dat lucrurile lor plăcute pentru hrană, pentru a-și ușura sufletul; vezi, DOAMNE și ia aminte, pentru că eu am devenit nemernic.

¹² Nu este aceasta nimic pentru voi, toți care treceți? Priviți și vedeți dacă este vreo întristare ca întristarea mea, care îmi este făcută, cu care DOMNUL m-a chinuit în ziua mâniei sale înverșunate.

¹³ El a trimis, din înălțime, foc în oasele mele și acesta le-a învins; a întins o plasă picioarelor mele, m-a întors înapoi; m-a pustiit și m-a făcut de leșin toată ziua.

¹⁴ Jugul fărădelegilor mele este legat de mâna sa; ei sunt împlețiți și s-au urcat pe gâtul meu; el a făcut puterea mea să cadă, DOMNUL m-a dat în mâinile lor, din care eu nu sunt în stare să mă ridic.

¹⁵ DOMNUL a călcat în picioare pe toți vitejii mei în mijlocul meu; a chemat o adunare împotriva mea pentru a zdrobi pe tinerii mei; DOMNUL a călcat

în picioare pe fecioară, pe fiica lui Iuda, ca într-un teasc.

¹⁶ Pentru acestea plâng eu; ochiul meu, ochiul meu izvorăște lacrimi, pentru că mângâietorul, care ar trebui să îmi ușureze sufletul, este departe de mine; copiii mei sunt pustiiți pentru că dușmanul a învins.

¹⁷ Sionul își întinde mâinile și nu este nimeni să o mângâie; DOMNUL a poruncit referitor la Iacob, ca potrivnicii lui să fie de jur împrejurul lui; Ierusalimul este, printre ei, ca o femeie în timpul menstruației.

¹⁸ DOMNUL este drept, pentru că eu m-am răzvrătit împotriva poruncii lui; auziți, vă rog, toate popoarele și priviți întristarea mea; fecioarele mele și tinerii mei au mers în captivitate.

¹⁹ Eu am chemat pe iubiții mei, dar ei m-au înșelat; preoții mei și bătrânii mei și-au dat duhul în cetate, în timp ce își căutau hrana pentru a-și ușura sufletele.

²⁰ Privește, DOAMNE, pentru că sunt în strâmtorare; adâncurile mele sunt tulburate; inima mea este întoarsă înăuntrul meu, pentru că eu m-am răzvrătit cumplit; afară, sabia mă văduvește, acasă este ca moartea.

²¹ Ei m-au auzit că suspin; nu este nimeni să mă mângâie; toți dușmanii mei au auzit de tulburarea mea; ei se veselesc că ai făcut aceasta; tu vei aduce ziua pe care ai chemat-o și ei vor fi asemenea mie.

²² Să ajungă înaintea ta toată stricăciunea lor; și fă-le precum mi-ai făcut mie pentru toate fărădelegile mele, pentru că suspinele mele sunt multe și inima mea este leșinată.

2

¹ Cum a acoperit DOMNUL pe fiica Sionului cu un nor în mânia sa și a aruncat din cer pe pământ frumusețea lui Israel și nu și-a amintit de sprijinul piciorului său în ziua mâniei sale!

² DOMNUL a înghițit toate locuințele lui Iacob și nu a cruțat; el a dărâmat în furia sa întăriturile fiicei lui Iuda; le-a doborât la pământ; a pângărit împărăția și pe prinții ei.

³ A retezat în mânia lui înverșunată întregul corn al lui Israel; și-a tras înapoi mâna lui dreaptă dinaintea dușmanului și a ars împotriva lui Iacob ca foc încins, care mistuie de jur împrejur.

⁴ El și-a încordat arcul ca un dușman; a stat în picioare cu dreapta lui ca un potrivnic și a ucis tot ce era plăcut ochiului în tabernacolul fiicei Sionului; și-a turnat furia ca pe un foc.

⁵ DOMNUL a fost precum un dușman; el a înghițit pe Israel, i-a înghițit toate palatele; i-a distrus întăriturile și a înmulțit jelirea și plângerea în fiica lui Iuda.

⁶ Și a luat cu violență tabernacolul său, precum ar fi fost o grădină; a distrus locurile lui de adunare; DOMNUL a făcut ca sărbătorile solemne și sabbatele să fie uitate în Sion și a disprețuit, în indignarea mâniei sale, pe împărat și pe preot.

⁷ DOMNUL a lepădat altarul său, el a detestat sanctuarul său; a dat în mâna dușmanului zidurile palatelor sale; ei au făcut zgomot în casa DOMNULUI, ca în ziua unei sărbători solemne.

⁸ DOMNUL a plănuit să distrugă zidul fiicei Sionului; el a întins o coardă de măsurat, nu și-a tras mâna lui de la distrugere; de aceea a făcut

parapetul și zidul să plângă; acestea au lânțezit împreună.

⁹ Porțile ei sunt scufundate în pământ; el i-a distrus și i-a spart zăvoarele; împăratul ei și prinții ei sunt printre neamuri; legea, nu mai este; profeții ei de asemenea nu găsesc nicio viziune de la DOMNUL.

¹⁰ Bătrânii ficei Sionului șed pe pământ și păstrează tăcere; ei și-au aruncat țărână pe capete; s-au încins cu pânză de sac; fecioarele Ierusalimului își pleacă ale lor capete la pământ.

¹¹ Ochii mei se sfârșesc cu lacrimi, adâncurile mele se tulbură, ficatul meu este turnat pe pământ din cauza nimicirii ficei poporului meu; căci copiii și sugarii leșină pe străzile cetății.

¹² Ei spun mamelor lor: Unde sunt grânele și vinul? când au leșinat asemenea celor răniți pe străzile cetății, când sufletul lor a fost turnat în sânul mamelor lor.

¹³ Ce lucru să iau ca mărturie pentru tine? Cu ce lucru să te asemăn, fiică a Ierusalimului? Cu ce să te compar, ca să te mângâi, fecioară, fiică a Sionului? Pentru că spărtura ta este mare ca marea: cine te poate vindeca?

¹⁴ Profeții tăi au văzut lucruri deșarte și nebunești pentru tine; și nu ți-au descoperit nelegiuirea, pentru a îndepărta captivitatea ta; ci au văzut pentru tine poveri false și motive de alungare.

¹⁵ Toți cei care trec bat din palme pentru tine, și uieră și clatină din cap la fiica Ierusalimului, spunând: Aceasta este cetatea pe care oamenii o numeau Desăvârșirea Frumuseții, Bucuria

Întregului Pământ?

¹⁶ Toți dușmanii tăi și-au deschis gura împotriva ta, șuieră și scrâșnesc din dinți; ei spun: Noi am înghițit-o; într-adevăr aceasta este ziua pe care am așteptat-o; am găsit-o, am văzut-o.

¹⁷ DOMNUL a făcut ceea ce a plănuțit; el a împlinit cuvântul său pe care l-a poruncit din zilele din vechime; a dărâmat și nu a cruțat; și a făcut ca dușmanul tău să se bucure de tine, a înălțat cornul potrivnicilor tăi.

¹⁸ Inima lor a strigat către DOMNUL: Zid al fiicei Sionului, să curgă lacrimi ca un râu, zi și noapte; să nu îți dea odihnă, să nu înceteze lumina ochiului tău.

¹⁹ Ridică-te, strigă în noapte; la începutul gărzilor toarnă-ți inima ca apa înaintea feței Domnului; înalță-ți mâinile spre el pentru viața copilașilor tăi, care leșină de foame la capătul fiecărei străzi.

²⁰ Privește, DOAMNE, și ia aminte cui i-ai făcut aceasta. Să-și mănânce femeile rodul lor și pe copiii de un lat de palmă? Să fie uciși preotul și profetul în sanctuarul Domnului?

²¹ Tânărul și bătrânul zac la pământ pe străzi, fecioarele mele și tinerii mei au căzut prin sabie; tu i-ai ucis în ziua mâniei tale, ai ucis și nu ai cruțat.

²² Ai chemat ca într-o zi solemnă spaimetele mele de jur împrejur, astfel încât în ziua mâniei DOMNULUI nimeni nu a scăpat nici nu a rămas; pe cei pe care i-am înfășat și i-am crescut, dușmanul meu i-a mistuit.

3

¹ Eu sunt omul care a văzut necaz prin nuiua

mâniei sale.

² El m-a condus și m-a adus în întuneric și nu în lumină.

³ Într-adevăr, împotriva mea s-a întors el; și-a întors mâna împotriva mea, toată ziua.

⁴ El a făcut carnea și pielea mea să îmbătrânească; mi-a zdrobit oasele.

⁵ El a ridicat un zid împotriva mea și m-a încercuit cu fiere și trudă.

⁶ El m-a pus în locuri întunecoase, ca pe morții din vechime.

⁷ El m-a îngrădit, încât nu pot ieși; el mi-a îngreunat lanțul.

⁸ De asemenea și când plâng și strig, el îmi oprește rugăciunea.

⁹ El mi-a închis căile cu pietre cioplite, mi-a strâmbat cărările.

¹⁰ El a fost pentru mine ca un urs la pândă și ca un leu în locuri tainice.

¹¹ El mi-a abătut căile și m-a rupt în bucăți, el m-a pustiit.

¹² El și-a încordat arcul și m-a pus ca o țintă pentru săgeată.

¹³ El a făcut ca săgețile tolbei lui să intre în răunchii mei.

¹⁴ Am fost de răs pentru tot poporul meu și cântecul lor toată ziua.

¹⁵ El m-a umplut cu amărăciuni, m-a îmbătat cu pelin.

¹⁶ De asemenea mi-a zdrobit dinții cu pietriș, m-a acoperit cu cenușă.

¹⁷ Și mi-ai alungat sufletul departe de pace, am uitat prosperitatea.

18 Și am spus: Tăria mea și speranța mea din DOMNUL, au pierit,

19 Amintindu-mi de necazul meu și de nenorocirea mea, de pelin și de fiere.

20 Sufletul meu și le amintește încă și este umilit în mine.

21 De aceasta îmi amintesc, de aceea am speranță.

22 Datorită milelor DOMNULUI nu suntem mistuiți, fiindcă mângâierile lui nu se sfârșesc.

23 Ele sunt noi în fiecare dimineață; mare este credințioșia ta.

24 DOMNUL este partea mea, spune sufletul meu; de aceea voi spera în el.

25 DOMNUL este bun cu cei care îl așteaptă, cu sufletul care îl caută.

26 Este bine ca omul deopotrivă să spere și să aștepte în tăcere salvarea DOMNULUI.

27 Este bine pentru om să poarte jugul în tinerețea sa.

28 El șade singur și tace, deoarece și l-a pus asupra lui.

29 Își pune gura în țărână; dacă astfel poate fi speranță.

30 El își dă obrazul celui care îl lovește; este îndestulat cu ocară.

31 Fiindcă DOMNUL nu va lepăda pentru totdeauna;

32 Dar deși întristează, totuși va avea mângâiere după mulțimea îndurărilor sale.

33 Pentru că el nu își pune inima să chinuiască, nici nu mârșăiește pe copiii oamenilor.

34 Zdrobirea sub picioare a tuturor prizonierilor pământului,

35 Abaterea dreptului unui om înaintea feței celui Preaînalt,

36 Domnul nu aprobă a răsturna pe om în cauza lui.

37 Cine este cel ce spune și se împlinește ceva, când Domnul nu poruncește aceasta?

38 Nu din gura celui Preaînalt ies răul și binele?

39 Pentru ce să se plângă un om care trăiește, un om pentru pedepsirea păcatelor lui?

40 Să ne cercetăm și să ne încercăm căile noastre și să ne întoarcem la DOMNUL.

41 Să ne înălțăm inima cu mâinile noastre spre Dumnezeu în ceruri.

42 Noi am încălcat legea și ne-am răzvrătit; tu nu ai iertat.

43 Tu ai acoperit cu mânie și ne-ai persecutat; ai ucis, nu ai cruțat.

44 Te-ai acoperit cu un nor, ca rugăciunea noastră să nu străbată la tine.

45 Ne-ai făcut precum gunoiul și mizeria în mijlocul poporului.

46 Toți dușmanii noștri și-au deschis gurile împotriva noastră.

47 Frica și cursa au venit peste noi, pustiirea și distrugerea.

48 Ochiului meu îi curg râuri de apă din cauza nimicirii fiicei poporului meu.

49 Ochiul meu toarnă și nu încetează, fără oprire,

50 Până când DOMNUL va privi în jos și va vedea din cer.

51 Ochiul meu îmi influențează inima datorită tuturor ficelilor cetății mele.

52 Dușmanii mei m-au urmărit aprig, fără motiv, ca pe o pasăre.

53 Mi-au stârpit viața în groapă și au aruncat o piatră peste mine.

54 Apele au curs peste capul meu; atunci am spus: Sunt stârpit.

55 Am chemat numele tău, DOAMNE, din groapa cea adâncă.

56 Tu mi-ai auzit vocea; nu îți ascunde urechea la suflarea mea, la strigătul meu.

57 Tu te-ai apropiat în ziua când eu te-am chemat; ai spus: Nu te teme.

58 Doamne, tu ai pledat în cauzele sufletului meu; mi-ai răscumpărat viața.

59 DOAMNE, tu ai văzut răul, ce mi s-a făcut; judecă tu cauza mea.

60 Ai văzut toată răzbunarea lor și toate închipuirile lor împotriva mea.

61 Ai auzit ocara lor, DOAMNE și închipuirile lor împotriva mea;

62 Buzele celor care s-au ridicat împotriva mea și planul lor împotriva mea toată ziua.

63 Privește așezarea lor și ridicarea lor; eu sunt muzica lor.

64 Întoarce-le o răsplată, DOAMNE, conform cu lucrarea mâinilor lor.

65 Dă-le întristare a inimii, blestemul tău asupra lor.

66 Persecută-i și nimicește-i în mânie de sub cerurile DOMNULUI.

4

¹ Cum s-a întunecat aurul! Cum s-a schimbat aurul cel mai pur! Pietrele sanctuarului sunt turnate la capătul fiecărei străzi.

² Fiii prețioși ai Sionului, cântăriți ca aurul pur, cum sunt ei prețuiți ca ulcioare de lut, lucrarea mâinilor olarului!

³ Chiar și monștrii marini își scot sânul și își alăptează micuții; fiica poporului meu a devenit crudă, ca struții în pustie.

⁴ Limba copilului sugar se lipește de cerul gurii lui, de sete; copiii mici cer pâine și nimeni nu le-o frânge.

⁵ Cei hrăniți cu delicatese sunt pustiiți pe străzi; cei crescuți în purpură îmbrățișează mormane de balegă.

⁶ Fiindcă pedeapsa nelegiurii fiicei poporului meu este mai mare decât pedeapsa păcatului Sodomei, care a fost doborâtă ca într-un moment și mâinile nimănui nu au rămas pe ea.

⁷ Nazarinenii ei erau mai curați decât zăpada, erau mai albi decât laptele, erau mai rumeni la trup decât rubinele, lustru lor era al safirului;

⁸ Chipul lor este mai negru decât un cărbune; ei nu mai sunt cunoscuți pe străzi; pielea li se lipește de oase, trupul li s-a ofilit, a devenit ca un băț.

⁹ Este mai bine de cei uciși cu sabia decât de cei uciși cu foamete, pentru că aceștia lâncezesc, străpunși de lipsa roadelor câmpului.

¹⁰ Mâinile femeilor miloase au fiert pe propriii lor copii; ei au fost mâncarea lor în distrugerea fiicei poporului meu.

¹¹ DOMNUL și-a împlinit furia; el și-a turnat mânia

lui înverșunată și a aprins un foc în Sion și i-a mistuit temeliele.

¹² Împărații pământului și toți locuitorii lumii nu ar fi crezut că potrivnicul și dușmanul ar putea intra pe porțile Ierusalimului.

¹³ Din cauza păcatelor profeților săi și a nelegiuirilor preoților săi, care au vărsat sângele celor dreți în mijlocul lui,

¹⁴ Ei au rătăcit ca orbii pe străzi, erau întinați cu sânge, astfel încât oamenii nu puteau să le atingă hainele.

¹⁵ Au strigat către ei: Plecați; este necurat; Plecați, Plecați, nu atingeți; când au fugit și au rătăcit, ei au spus printre păgâni: Ei nu vor mai locui temporar acolo.

¹⁶ Mânia DOMNULUI i-a despărțit; nu va mai lua aminte la ei; ei nu s-au uitat la fețele preoților, nu au favorizat pe bătrâni.

¹⁷ Cât despre noi, ochii noștri lăncezesc după ajutorul nostru zadarnic; în vegherea noastră am vegheat spre o națiune care nu putea să ne salveze.

¹⁸ Ei ne vânează pașii ca să nu putem merge pe străzile noastre; sfârșitul nostru este aproape, zilele noastre sunt împlinite, pentru că sfârșitul nostru a venit.

¹⁹ Persecutorii noștri sunt mai iuți decât acvilele cerului; ei ne-au urmărit pe munți, ne-au pândit în pustie.

²⁰ Suflarea nărilor noastre, unsul DOMNULUI, a fost prins în gropile lor, despre care spuneam: Sub umbra lui vom trăi printre păgâni.

²¹ Bucură-te și veselește-te, fiică a Edomului, care locuiești în țara Uț; paharul va trece și la tine,

vei fi beată și te vei dezgoli.

²² Pedeapsa nelegiurii tale s-a împlinit, fiică a Sionului; el nu te va mai duce în captivitate; el îți va cerceta nelegiuirea, fiică a Edomului; el îți va descoperi păcatele.

5

¹ Amintește-ți, DOAMNE, ce a venit peste noi; ia aminte și privește ocara noastră.

² Moștenirea noastră s-a întors la străini, casele noastre la necunoscuți.

³ Noi suntem orfani și fără tată, mamele noastre sunt ca văduvele.

⁴ Noi am băut apa noastră pe bani; lemnul nostru ne este vândut nouă.

⁵ Găturile noastre sunt sub persecuție; muncim și nu avem odihnă.

⁶ Am dat mâna cu egiptenii și cu asirienii, ca să ne săturăm cu pâine.

⁷ Părinții noștri au păcătuit și nu mai sunt, iar noi am purtat neleguirile lor.

⁸ Servitori au condus peste noi, nu este nimeni care să ne elibereze din mâna lor.

⁹ Ne câștigăm pâinea cu riscul vieților noastre din cauza sabiei pustiei.

¹⁰ Pielea noastră era neagră ca un cuptor din cauza foametei teribile.

¹¹ Ei au necinstit femeile în Sion și pe fecioarele din cetățile lui Iuda.

¹² Prinți sunt spânzurați prin mâna lor; fețele bătrânilor nu au fost onorate.

¹³ Ei au luat pe tineri să macine și copiii au căzut sub lemne.

14 Bătrânii au încetat să *mai fie* la poartă, tinerii la muzica lor.

15 Bucuria inimii noastre a încetat; dansul nostru este întors în jale.

16 Coroana a căzut de pe capul nostru; vai de noi, pentru că am păcătuit!

17 Fiindcă inima noastră *este* leșinată; pentru aceste lucruri ochii noștri sunt întunecați.

18 Din cauza muntelui Sionului, care este pustiit, vulpile se plimbă pe el.

19 Tu, DOAMNE, rămâi pentru totdeauna; tronul tău din generație în generație.

20 Pentru ce ne uiți pentru totdeauna și ne părăsești atât de mult timp?

21 Întoarce-ne la tine, DOAMNE și ne vom întoarce; înnoiește-ne zilele ca în vechime.

22 Dar tu ne-ai respins pe deplin, te-ai înfuriat tare împotriva noastră.

Biblia Traducerea Fidela
The Holy Bible in Romanian, Biblia Traducerea Fidela
translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Translation by: Alex Crişan

Cuvântul păstrat al lui Dumnezeu în limba română, traducerea Fidela a Bibliei își are sursa în cele două manuscrise tradiționale, cele inspirate de Dumnezeu, Textul Masoretic (vechiul testament) și Textus Receptus (noul testament).

2024-04-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files
dated 30 Apr 2024
eac30117-415c-5809-bea7-422bf6b959a9